

Votre Programme Matmidim – Chiour BETH

Semaine du 7 au 11 mai 2023

Souguia n° 91

ת"סד

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

Se laver pendant Chabbat (1)

1ère partie : Békiout des Guemarrot

Les H'azal ont interdit de se laver pendant Chabbat et Yom tov (sous certaines conditions) même avec de l'eau chauffée la veille.

Nous devons définir les différents cas possibles : les différences entre Shabbat et Yom tov, les différents niveaux de Gzéra, la différence entre prendre un bain ou juste se rincer, les différents niveaux de chaleur et se laver à l'eau froide, faire une Tvila de Mitsva, la crainte de Sh'ita (essorer) des cheveux ...

Cette semaine nous commencerons par acquérir une simple Bekiout des sources de la Guemarra.

Bon Limoud sur Matmidim !

Tephila avant le Limoud

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שלא יארע דבר תקלה על ידי, ולא אכשל בדבר הלכה, וישמחו בי חברי, שלא אמר על טמא טהור ולא על טהור טמא, ולא על מתר אסור ולא על אסור מתר, ולא יפשו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ויתבונה. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.

Tephila après le Limoud

מודה אני לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, ששמת חלקי מיושבי בית המדרש. ולא שמת חלקי מיושבי קרנות. שאני משכים והם משכימים. אני משכים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אני עמל והם עמלים. אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר. אני רץ והם רצים. אני רץ לחיי העולם הבא, והם רצים לבאר שחת. שאמר ואתה אלהים תורדם לבאר שחת. אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך.

Programme du dimanche - lundi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Shimon ben Juliette

La Guemarra suivante est à étudier juste en Bekiout.

S'efforcer de retenir les Halakhot pour l'eau chauffée Shabbat ou veille de Shabbat, les différences entre se rincer et se laver, laver tout le corps ou Panav Yadav Véraglav

Les mots du jour à apprendre :

Tuyau	סלון
Froid, eau froide	צונן
Eau chaude	חמין

Rinçage	רחיצה
Argile	חָרָס
Seulement si	אא"כ = אָלָא אַם כֵּן

משנה מסכת שבת פרק ג משנה ד

מעשה שעשו אנשי טבריא והביאו סלון של צונן לתוך אמה של חמין אמרו להן חכמים אם בשבת כחמין שהוחמו בשבת אסורין ברחיצה ובשתיה ביום טוב אסורים ברחיצה ומותרין בשתיה [...]

ר' עובדיה מברטנורא מסכת שבת פרק ג משנה ד

סלון - צינור שממשיכין המים לתוכו, והיה אותו צינור משוקע בחמי טבריא ומתחמם מכח אותם המים החמים, וכשהיו המים צוננין נמשכין בתוכו מתחממין באותו סלון שנתחמם בתוך חמי טבריא. ואמרו חכמים שהמים שנמשכו באותו צינור בשבת דינים כדין חמין שהוחמו בשבת שאסורים לרחוץ בהן אפילו אבר קטן, ואסורים אף בשתיה. והמים שעוברים בו ביום טוב דינים כדין חמין שהוחמו ביום טוב שאסורים לרחוץ בהם כל הגוף, אבל מותר לרחוץ בהן ידיו ורגליו, ומותרין בשתיה והלכה כחכמים. **וחזרו בהם אנשי טבריא ושברו את הסלון:**

רמב"ם על משנה מסכת שבת פרק ג משנה ד

סלון, צנור עגול עשוי מחרס או עופרת וכיוצא בהן. וחמי טבריה, ידועים שכל מימיהם חמים. ואמה, שם תעלת המים. ובאו למוצא מים צוננים והעבירו המים ממנו בצנורות, והיו אלו הצנורות משוקעים במים החמין, ולפיכך היו הצנורות מתחממין ומגיע המים שבתוך הצנורות כשהוא פושר, ועשאוהו להם חכמים בשבת כחמין שהוחמו בשבת שאסורין בשתיה ולא לרחוץ בהן אפילו אבר אחד מאברי הגוף, וביום טוב כחמין שהוחמו ביום טוב שמותרן לשתותן ולרחוץ בהן פניו ידיו ורגליו ואסור לרחוץ בהן כל גפו. ודע שחמין שהוחמו מערב שבת מותר לרחוץ בהן פניו ידיו ורגליו בשבת, וכן חמין שהוחמו מערב יום טוב מותר לו לרחוץ כל גופו ביום טוב.

לט:

כירה פרק שלישי שבת

בטלה הטמנה. נאסרה הטמנה בדבר המוסף הבל דהא מצע"י נתנו שם הסילון ומפני שהלוננין מתחממין בכך ואע"ג דממילא אסור: לסילונייהו. לסילונין שלהן שחזרו בהן: ראויין לשהיה. דמחיס להו לשתייה ואי צעי רוחן בהן פניו: להשטף. שנותן על גופו ומשטף:

והאי סגא. ר' שמעון היא דמתיר להשטף כל גופו בשבת בחמין שהוחמו מע"ש והיינו דקאמר בחמין שהוחמו בשבת אסור (ב) הא שהוחמו מאתמול שרי ואי צי"ט בחמין שהוחמו צי"ט ואסור ברחיכה דאפי' צית הלל לא שרו להחם צי"ט אלא לפניו ידיו ורגליו אבל לשיטוף כל גופו לא: לא ישטף. בשבת: בין בחמין. ואפי' הוחמו בחול: צלי. דהרואה אומר היום הוחמו ומוכחא מילתא דתולדות האור נינהו ואפי' להחם בשבת כגון נותן לונן בחמין: אבל בקרקע. כגון אמצטאות של מרחצאות והן חמי האור: מוסר. דצטלי להו מתורת חמין: והא מעשה דאנשי טבריא כו'. אלמא צמילתייהו קיימי:

טבריא לסילונייהו: מעשה שעשו אנשי טבריא: מאי רחיצה אילימא רחיצת כל גופו אלא חמין שהוחמו בשבת הוא דאסורין הא חמין שהוחמו מע"ש מותרין והתניא (ב) חמין שהוחמו מע"ש למחר רוחן בהן פניו ידיו ורגליו אבל לא כל גופו אלא פניו ידיו ורגליו אימא סיפא "בי"ט בחמין שהוחמו בי"ט ואסורין ברחיצה ומותרין בשתיה לימא תנן סתמא כבית שמאי דתנן (ב) בית שמאי אומרים לא יחם אדם חמין לרגליו אא"כ ראויין לשתיה וב"ה ימתירין א"ר איקא בר חנניא

להשתטף בהן כל גופו עסקינן והאי תנא הוא דתניא (ב) לא יישתטף אדם כל גופו בין בחמין ובין בצונן דברי ר"מ ר"ש מתיר ר' יהודה אומר בחמין אסור בצונן מותר אמר רב חסדא מחלוקת בכלי אבל בקרקע דברי הכל מותר והא מעשה דאנשי טבריא בקרקע הוה ואסרי להו רבנן אלא אי איתמר (ב) הכי איתמר ימחלוקת בקרקע אבל בכלי דברי הכל אסור אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן הלכה כרבי יהודה א"ל רב יוסף (ב) בפירוש שמיע לך או מכללא שמיע לך מאי כללא דאמר רב תנחום א"ר יוחנן א"ר ינאי אמר (ב) כל מקום שאתה מוצא שנים חלוקין ואחד מכריע הלכה כדברי המכריע חוץ (ב) מקולי מטלניות שאף על פי שרבי אליעזר מחמיר ורבי יהושע מיקל ור' עקיבא מכריע אין הלכה כדברי המכריע חדא דרבי עקיבא תלמיד הוא ועוד הא

כירה פרק שלישי שבת

מ.

הדר ציה רבי עקיבא. כדאמרינן צפירקין דלעיל (דף כט:). לשון מכריע מכביד מטה קף מאזניס ומכריע את שנגדו. כגון הכא בחמין אסור השמא הוה ליה ר' שמעון דמתיר בחמין ימיד במקום שנים נמלא ר' יהודה מכביד את קף המשקולת שהרי ר' יהודה

עס רבי מאיר שוים לאיסור וצ'ונן מותר הו' ליה ר' מאיר צ'ונן יחד במקום שנים נמלא ר' יהודה מכביד את קף המשקולת: ה"מ. דא"ר יוחנן הלכה כדברי המכריע במכריע במשנה כי הוה דמטליות: עיין פניו. כלומר כל אבר צפני עכמו: רוחץ צהן כל גופו. ציחד אלא שמשיר אבר אחד: איסיביה כל הני וליכא לשנויי כעין פניו ידיו ורגליו דהא כל גופו יחד קאמר חוץ מאבר אחד: א"ל רב יוסף לאצ"י. משום דגדל אצ"י צבית רבה בר נחמני שהיה ראש קודם לרב יוסף ומת היה שאלו רב יוסף איך היה רואהו נוהג: מי עבד כשמעתיס דרב צהא מילתא דרמייה: מאי הצעי ליה. שיטה דהש"ס פרכא ליה: לא שמיע ליה. ה"לרבה הא מיוצתא משום הכי מספקא ליה לרב יוסף צרבה דדילמא עבד כרב: ואי לא שמיעא ליה. אמאי מספקא ליה לרב יוסף: הא ודאי עבד. רבה צכל מיני כרב:

כחומרי דרב הוה עבד. בר מהני תלת חומרי אצל כקולי דרב איכא דלא עבד והא קולא היא ודילמא לא עבד: שפקו נקביו. שלא ילא חמימות: רוחץ צו מיד. ואין צריך להמתין צכדי שיעשה. ל"א שפקו נקביו אותן נקבים שמרחץ מתחמם על ידיהן שאור ניסקת מבחון מתחמיו ל"וי"ה ועיקר. רוחץ צו מיד שהרי לא נתחמם צשצת אצל צשצת לא שהרי גזרו על הרמייה: ומשפטף צבים החילוץ. שלפני המרחץ ולא צתוך המרחץ שלא יאמרו רוחץ הוא כדאמרן דאסרו את הרמייה אצל הויעה המירו. והיאך היא זיעה עומד או יושב צבית המרחץ ואינו נותן מיס עליו והוא מתחמם ומויע: מחופין צנסרים. ולא היו צריכין לחוש שמא נתחממו צשצת מחומו של מרחץ: הסחילו לאסור. את הויעה: אמבטאות. צמי מרחץ גדולים: מטייל צהן. מהלך צתוכן לפי דרכו ולא להויע: ואינו חושש. שמא יאמרו מויע הוא ואע"ג דאסרו את הויעה: מאי עובדי עבירה. דקאמר לעיל שאסרו זיעה על ידיהן: אסרו להן את החמין. לגמרי: ועדיין היו רוחצין בחמין. שהוחמו מצע"י: אין הדבר עומד. שלא היו ציבור יכולין לקבל ממוך שאסרו להס את הכל: במקומה עומדת. לאיסור:

הדר ביה ר"ע לגביה דרבי יהושע וואי מכללא מאי דילמא ה"מ במתניתין אבל בברייתא לא א"ל אנא בפירוש שמיע לי אתמר חמין שהוחמו מע"ש רב אמר למחר רוחץ בהן כל גופו אבר אבר ושמואל אמר לא התירו לרוחץ אלא פניו ידיו ורגליו מיתיבי חמין שהוחמו מע"ש למחר רוחץ בהן פניו ידיו ורגליו אבל לא כל גופו תיובתא דרב אמר לך רב לא כל גופו בבת אחת אלא אבר אבר והא פניו ידיו ורגליו קתני כעין פניו ידיו ורגליו תא שמע לא התירו לרוחץ בחמין שהוחמו מע"ש אלא פניו ידיו ורגליו ה"ג כעין פניו ידיו ורגליו תניא כוותיה דשמואל^א. חמין שהוחמו מע"ש למחר רוחץ בהן פניו ידיו ורגליו אבל לא כל גופו אבר אבר ואצ"ל חמין שהוחמו ב"מ רבה מתני לה להא שמעתא דרב בהאי לישנא חמין שהוחמו מע"ש למחר רב רוחץ בהן כל גופו ומשייר אבר אחד איתיביה כל הני תיובתא תיובתא א"ל רב יוסף לאבי רבה מי קא עביד כשמעתיה דרב א"ל לא ידענא מאי תיבעי ליה פשיטא דלא עביד דהא איתותב^ב (דילמא) לא שמיעא ליה ואי לא שמיעא ליה ודאי עביד דאמר אבי כל מיילי דמר עביד כרב בר מהני תלת דעביד כשמואל^ב מטיילין מבגד לבגד ומדליקין מנר לנר והלכה כר"ש בגרירה כחומרי דרב עביד כקולי דרב לא עביד^ג ת"ר צמרחץ שפקו נקביו מע"ש למוצ"ש רוחץ בו מיד פקו נקביו צמע"ט למחר נכנס ומויע ויוצא ומשתטף בבית החיצון אמר רבי יהודה מעשה במרחץ של בני ברק שפקו נקביו מע"ט למחר נכנס ראב"ע ור"ע והויעו בו ויצאו ונשתטפו בבית החיצון אלא שחמין שלו מחופין בנסרים כשבא הדבר לפני חכמים אמרו אף על פי שאין חמין שלו מחופין בנסרין ומשרבו עוברי עבירה התחילו לאסור אמבטאות של כרכין מטייל בהן ואינו חושש מאי עוברי עבירה דא"ר שמעון בן פוי אמר ריב"ל משום בר קפרא בתחילה היו רוחצין בחמין שהוחמו מע"ש התחילו הבלנים להחם בשבת ואומרים מערב שבת הוחמו אסרו את החמין והתירו את הויעה ועדיין היו רוחצין בחמין ואומרים מויעין אנחנו אסרו להן את הויעה והתירו חמי טבריה ועדיין היו רוחצין בחמי האור ואומרים בחמי טבריה רחצנו אסרו להן חמי טבריה והתירו להן את הצונן ראו שאין הדבר עומד להן התירו להן חמי טבריה במוקמה עומדת אמר רבא האי מאן דעבר אדרבנן שרי למיקרי ליה עברינא כמאן

מ: כירה פרק שלישי שבת

כי האי תנא. דאמר לעיל (א) משהתחילו עוצרי עצירה התחילו לאסור הזיעה והרי לא נאסרה אלא ע"י הרוחצין בחמין מאתמול ואומרים מזיעין אנחנו ואין כאן אלא עצירת דצריהם שאסרו את החמין: נפיש הצלייהו. ומזיע: מפשיר. מחמם לשון פושטין: מיחם אדם. מחמם:

כי האי תנא אמבטיאות של כרכים מטייל בהן ואינו חושש אמר רבא דוקא כרכין אבל דכפרים לא מ"ט כיון דזוטריין נפיש הבלייהו ת"ר "מתחמם אדם כנגד המדורה ויוצא ומשתטף בצונן ובלבד שלא ישתטף בצונן ויתחמם כנגד המדורה מפני שמפשיר מים שעליו" (ת"ר) "מיחם אדם אלונטית ומניחה

Programme du mardi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Shimon ben Juliette

תוספות מסכת שבת דף לט עמוד ב

וב"ה מתירין - משמע דוקא לרגליו אבל לצורך כל גופו לא וכן משמע בכולה שמעתין דמחמירין בחמין שהוחמו ב"ט כחמין שהוחמו בשבת וגזרו על הזיעה ביום טוב כמו בשבת כדאמר בביצה בהמביא ולקמן (דף מ. ושם) א"כ משמע שאסור לעשות הבערה משום רחיצה שאם לא כן לא היו גוזרים על הזיעה ותימה דמ"ש הבערה דרחיצה מהבערה דזיעה דשרי מדאורייתא כדמוכח התם ואומר ר"י בשם ריב"א דרחיצה אינה אלא לתענוג ואסורה כמו מוגמר דאסור בפ"ק דכתובות (ד' ז. ושם) משום דאין שוה לכל נפש וכן משמע בירושלמי דהיינו טעמא דרחיצה אבל זיעה שוה היא לכל נפש דאינה תענוג אלא לבריאות והא דתניא לקמן (ד' מ.) מרחץ שפקקו נקביו מעי"ט למחר נכנס ומזיע ה"ה אפי' הוחם בו ביום אלא נקט מעי"ט דאפ"ה דוקא מזיע אבל רוחץ לא.

בין בחמין בין בצונן - נראה לר"י דהיינו אפי' חמין שהוחמו מע"ש דהא אוסר אפי' צונן ומסתמא בהנך חמין אסיר ר' יהודה ועוד דמסתמא לא מיירי בדעבדי איסורא והאי תנא הוא דקאמר היינו ר"ש ועוד אומר ר"י דיש להוכיח דבחמין שהוחמו מע"ש פליגי דאמר בפרק חבית (לקמן ד' קמז. ושם) מה חמי טבריא חמין אף מי מערה חמין הרוחץ דיעבד אין לכתחילה לא מכלל דלהשתטף אפי' לכתחילה מני ר"ש היא דתניא לא ישתטף כו' ואי בשוחמו בשבת פליגי אבל מערב שבת שרי ר' יהודה אמאי צריך לאוקמה כר"ש לוקמה כר' יהודה ובהוחמו מע"ש דהא דומיא דחמי טבריא קתני.

אמר רבה בר בר חנה הלכה כר' יהודה - אף על גב דר' יוחנן אית ליה הלכה כסתם משנה הכא משום דר' יהודה מכריע הוא אין הלכה כסתם וקשה דבפרק קמא דפסחים (דף יג. ודף כא. ושם) פריך ונימא מר הלכה כר' מאיר דסתם לן תנא כוותיה אף על גב דסבר דרבן גמליאל מכריע הוא דפריך בתר הכי ונימא מר הלכה כרבן גמליאל דהוה ליה מכריע ו"ל דסתם דהכא גריע מההוא סתם דהכא סתם במתני' ומחלוקת בברייתא והלכה כמכריע ומיהו אי לאו הכרעה הוה הלכה כסתם מתני' אף על גב דמחלוקת בברייתא.

Les mots du jour à apprendre :

Sueur	זֵיעָה
C'est étonnant	תִּימָה
Il tranche, statue	מְכַרֵּעַ

Programme du mercredi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Shimon ben Juliette

משנה מסכת ביצה פרק ב משנה ב

חל להיות אחר השבת בית שמאי אומרים מטבילין את הכל מלפני השבת ובית הלל אומרים כלים מלפני השבת ואדם בשבת:

ר' עובדיה מברטנורא מסכת ביצה פרק ב משנה ב

מטבילין את הכל - שחייב אדם לטהר עצמו ברגל. וכל מה שצריך טבילה בין אדם בין כלים מטבילין מלפני השבת. כלים מלפני השבת - שכיון שהם ראויין לאחר טבילה לדבר שלא היו ראויין לו קודם טבילה, אי מטביל להו בשבת וביו"ט הוה ליה מתקן מנא ואסור. ושבת דנקט הכא להודיעך כחן דבית הלל, דאפילו בשבת שרו להטביל אדם, משום דנראה כמיקר וכמצטנן ורוחץ לתענוג ולא לשם טבילה:

יום טוב פרק שני ביצה יח.

אותו ביום טוב גזרה שמוא ישהא רבא
אמר מפני שנראה כמתקן כלי אי הכי
אדם נמי ט' אדם ° נראה כמיקר הא תינח
מים יפים מים רעים מאי איכא למימר אמר
רב נחמן בר יצחק פעמים שאדם בא

רבא אמר. טעמא דמתני' מפני שנראה כמתקן כלי ודמיא לתקנת
מלאכה וגזר עלה מדרבנן: סינה מים יפין. שדרך לחזן צהן:

יח: יום טוב פרק שני ביצה

בשרב ורוחץ אפילו במי משרה תינח בימות
החמה בימות הגשמים מאי איכא למימר
אמר רב נחמן בר יצחק פעמים שאדם בא
מן השדה מלובלך בטיט ובצואה ורוחץ
אפילו בימות הגשמים תינח בשבת ביוה"כ

Les mots du jour à apprendre :

Répare un objet	מְתַקֵּן מְנָא
Qu'y a-t-il à dire ?	מַאי אִיכָא לְמִימַר
Ca va bien pour toi	תִּינַח

Programme du jeudi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Shimon ben Juliette

La raison de la Gzerra

רי"ף מסכת ביצה דף יא עמוד א

מתני' [דף כ"א ע"ב] בש"א לא יחם אדם חמין לרגליו אלא א"כ היו ראויין לשתי' וב"ה מתירין ועושה מדורה ומתחמם כנגדה:

גמ' ודוקא חמין לרגליו הוא דשרו ב"ה אבל כל גופו לא כדתנן אמרו להם חכמים אם ביום טוב כחמין שהוחמו ביום טוב אסורין ברחיצה ומותרין בשתייה ולענין רחיצה ביום טוב בחמין שהוחמו מעיו"ט חזינן לגאון דקא כתב הכי דההיא דאמרינן לא ירחץ אדם כל גופו בשבת בחמין שהוחמו מע"ש דוקא בשבת אבל ביום טוב שרי לרחוץ כל גופו בחמין שהוחמו מעיו"ט דלאו דבר שחייבין עליו משום שבות ולא משום רשות ולא משום מצוה היא אלא גזירה היא וכי גזרי בשבת אבל ביום טוב לא:

ר"ן על הרי"ף מסכת ביצה דף יא עמוד א

ועושה אדם מדורה ומתחמם כנגדה. דכיון דמתהני בה שרי משום מתוך וכתב הרב אלפסי ז"ל דדוקא חמין לרגליו הוא דשרי ב"ה אבל כל גופו לא מיהו בחמין שהוחמו בעיו"ט אפילו כל גופו שרי ומיהו דוקא חוץ למרחץ אבל במרחץ אסור מדקתני בברייתא בפרק כירה [דף מ א] מרחץ שפקקו נקביו מערב יום טוב למחר נכנס ומזיע ויוצא ומשתטף בבית החיצון ובודאי מדקתני פקקו נקביו בחמין שהוחמו מעיו"ט מיירי ואפ"ה משתטף אין רוחץ לא ומשתטף נמי בבית החיצון אין בבית הפנימי לא הלכך בתוך המרחץ אפי' בחמין שהוחמו מעיו"ט אסור אבל חוץ למרחץ שרי וכבר כתבתי בפרק כירה מה שנ"ל שלדברי רבותינו בעלי התוספות שאומרים דלהחם חמין ביום טוב לרחיצה כל הגוף מדאורייתא אסור בחמין שהוחמו מעיו"ט נמי אסור לרחוץ בהן כל גופו גזירה עיו"ט אטו יום טוב כי היכי דגזרינן התם ע"ש אטו שבת אלא מיהו כיון דמדרבנן בעלמא היא על דברי הגאונים ז"ל ראוי לסמוך:

שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שז סעיף ה

דבר שאינו מלאכה, ואינו אסור לעשות בשבת אלא משום שבות, מותר לישראל לומר לא"י לעשותו בשבת; והוא שיהיה שם מקצת חולי, או יהיה צריך לדבר צורך הרבה, או מפני מצוה; כיצד: אומר ישראל לא"י בשבת לעלות באילן להביא שופר לתקוע תקיעת מצוה; או להביא מים דרך חצר שלא עירבו, **לרחוץ בו המצטער**; ויש אסורין. הגה: ולקמן סי' תקפ"ו פסק להתיר, וע"ל סי' רע"ו דיש מקילין אפילו במלאכה דאורייתא, וע"ש ס"ג.

רבי עקיבא איגר אורח חיים סימן שז סעיף ה

שלא עירבו לרחוץ בו המצטער. משמע דמצטער מותר לרחוץ אפי' גופו בחמין שהוחמו מע"ש **וקיל יותר משאר שבותים. כיון שהוא רק מכח גזירה וכמ"ש הריא"ף פ"ב דביצה. ע' שו"ת דברי יוסף סי' ס"ד:**

Psak des Richonim et du Choulh'an Aroukh (en introduction)

רמב"ם הלכות שבת פרק כב הלכה ב

מפני מה אסרו חכמים ליכנס במרחץ בשבת, מפני הבלנין שהיו מחמין חמין בשבת ואומרים מערב שבת הוחמו, לפיכך גזרו שלא יכנס אדם למרחץ בשבת אפילו להזיע, וגזרו שלא ישתטף כל גופו בחמין ואפילו בחמין שהוחמו מערב שבת אבל פניו ידיו ורגליו מותר, במה דברים אמורים בחמי האור גזירה משום מרחץ, * אבל בחמי טבריא וכיוצא בהן מותר להשתטף בהן כל גופו, ואסור לרחוץ במים חמין שבמערות מפני שהמערה יש בה הבל ויבוא לידי א זיעה ונמצאת כמרחץ.

רא"ש מסכת שבת פרק ג סימן ו

גמ' אמר עולא הלכה כאנשי טבריא אמר ליה רב נחמן כבר תברינהו אנשי טבריא לסילוניהו והלכתא כרב נחמן. תניא לא ישתטף אדם כל גופו בין בחמין בין בצונן דברי ר"מ ורבי שמעון מתיר רבי יהודה אומר בחמין אסור בצונן מותר אמר רב חסדא מחלוקת בקרקע אבל בכלי דברי הכל אסור אמר רבה בר בר חנה (ת) א"ר יוחנן הלכה כרבי יהודה הלכך בחמין אסור בין בכלי בין על גבי קרקע ודוקא חמי האור (א) אבל חמי טבריא מותר:

שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שכו סעיף א

אסור לרחוץ כל גופו, אפי' כל אבר ואבר לבד, אפילו במים שהוחמו מערב שבת, בין אם הם בכלי בין אם הם בקרקע; ואפילו לשפוך המים על גופו ולהשתטף, אסור; אבל מותר לרחוץ בהם פניו ידיו ורגליו. הגה: או שאר איברים, כל שאינו רוחץ כל גופו (ב"י בשם הרא"ש פרק תינוקת). והני מילי בחמי האור, אבל בחמי טבריא מותר לרחוץ אפילו כל גופו יחד, ואין צריך לומר בצוננין. והא דשרי בחמי טבריא, דוקא בקרקע, אבל בכלי, לא, דאתי לאיחלופי בחמי האור.

Les mots du jour à apprendre :

Nous voyons	רְזִינָן
Il a cassé	תָּבַר
Ces mots-là	הַנִּי מְלִי

Biographies

Maharam Chik - מהר"ם שיק

Rabbi Moshe ben Yossef Chik est né en 1807 en Hongrie. Il étudie dans la Yeshiva du H'atam Sofer à Persbourg. En 1838 il est nommé Rav de la ville de Yarguin à proximité de Persbourg, où il fonde une grande Yeshiva. Il fut un des grands opposants au réformisme.

Sa notoriété a grandi principalement grâce à son responsa le Maharam Chik, dans lesquels il écrit plus de mille réponses dans tous les domaines du Choulh'an Aroukh.

להורות נתן - Léhorot Natan

Rabbi Natan Goshtner est né en 1932 en Hongrie d'une lignée de Rabbanim, dont le H'atam Sofer et le Panim Méirot. Il étudie et enseigne dans plusieurs endroits en Europe. Rescapé de la Shoah, Il fait son Alya en 1949. En 1965, il est nommé Rav du « Quartier Agoudat Israël » à Bnei Brak où il fonde et dirige la Yeshiva Panim Méirot. Il faisait partie des plus importants Dayanim au Beit Din de Rav Wozner pendant des dizaines d'années, et était considéré comme un Possek Halakha. Il a publié de nombreux ouvrages, les plus importants étant son responsa le Léhorot Natan composé de 16 volumes, et le Natan Pirio, commentaire sur le Talmud. Il décède en 2010 à Bnei Brak à l'âge de 78 ans.

Liste des 91 Sougiot étudiées sur Matmidim

Sougiot de Brah'ot			Sougiot sur les H'aguim
1. Birkot Hatorah 2. Choméa Kéoné 3. Arévout 4. Kavana dans le Chema 5. Position pour le Chema 6. Méah Brah'ot 7. Amen Yetoma 9. Les quantités pour les Brah'ot 10. Les Brah'ot de consommation 11. Brah'a Chééina Tsrih'a 12. Ikar Vétafel 13. Méein Chaloch	14. Brah'a sur un interdit 15. Anigrone 17. Birkat Haguefen 18. Natei Inchei 19. Birkat Haréah' 22. Les jus 23. Trima 24. Pat Kisinin (1) 25. Pat Kisinin (2) 26. Les Apéritifs 27-31 Zimoun 32. Tefilat Haderekh	33 -34. Birkat Hagomel 38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit 39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli 40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot 41. Hatov Véhamétiv sur le vin 42. Cheva Brah'ot (1) 43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot 46. Birkat Halevanah 47-49. H'azarat Hachats'	Hanouka 8. Emplacement de la Hanoukia 44. Ner Ich oubeto 45. Ner Ich oubeto (2)
Sougiot générales			Pourim
37. Bal Tossif 50. Tokh Kédé Dibour 51-52. Ein Chaliah' Lidvar Avera 53. Mitsva bo yoter Mibichlouh'o	54. Mitsvot lav lihanot nitanou 55-56. Mitsvat Assei Chehazman grama 57. Zerizim makdimim lemitsvot	71. 72. Haossek Bamitsva Patour Minhamitsva 89. 90. Les actions de l'enfant	16. Michloah' Manot et Matanot Laevyonim 85. Zakhor et Méh'iyat Amalek
Chabbat – Melekhet Mah'chevet			Pessah
59. 60. 61. Mit'assek 62. 63. 64. Davar Chééno Mitkaven	65. à 68. Psik Récheh 69. 70. Melakha chééina tsrikha légoufah	75. 76. 77. 78. 79. Grama 80. Chinouy	20. Biour H'amets 58. Bedika des miettes 86. 87. 88. Vente du Hamets
Chabbat	Hachkafa- pensée juive	Yorei Dé'ah	Sefirat Haomer
91. Réhitsa BéChabbat VéYom Tov	81 à 84. Tsaar Baalei Haim	73. 74. Maaser sur les gains	21. Un seul grand compte 89. 90. Un enfant qui devient adulte au milieu de la Sfira
			Roch Hachana
			35. Les trois Livres
			Soukot
			36. Mitstaer